

การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “ไม่มีน้ำตา”
FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “NO MORE CRY”

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์
การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “ไม่มีน้ำตา”
FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “NO MORE CRY”

นางสาวสุชาดา สุวรรณพงศ์
Ms. SUCHADA SUWANNAPHONG

ภาควิชาศิลปะศิลปวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 14 มี.ค. 63

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย เกษมศานต์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปะนิพนธ์	การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “ไม่มีน้ำตา” FASHION PHOTOGRAPHY TITLTED “NO MORE CRY”
ชื่อ	นางสาวสุชาดา สุวรรณพงศ์
รหัสประจำตัว	59020421
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย เกษมศานต์

บทคัดย่อ

ที่มาของการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้เกิดจากความสนใจในเรื่องของเสื้อผ้า วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากประวัติของอนนะบุเกะหรือผู้ใช้ศิลปะการต่อสู้หญิง แนวคิดนักรบหญิงที่ต่อสู้เพื่อกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง ภายใต้แฟชั่นชุดญี่ปุ่นร่วมสมัยนั้น เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความคิดของข้าพเจ้าที่ว่า ไม่ว่าจะใครต่างก็ดิ้นรนต่อสู้เพื่อกำหนดชีวิตของตนเอง ไม่ว่าจะในทางใดก็ตาม แนวคิดนี้ได้มีการประยุกต์ใช้เสื้อผ้าในยุคปัจจุบันกับเสื้อผ้าในสมัยก่อนเข้าด้วยกัน ด้วยการสร้างสรรค์โดยใช้องค์ประกอบต่างๆ เพื่อให้ได้มีกลิ่นอายของประเทศญี่ปุ่น ไม่ว่าจะด้วยการทำผม การแต่งหน้า เสื้อผ้า หรืออุปกรณ์ประกอบฉากต่าง ๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเสื้อผ้า วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น และการศึกษาการถ่ายภาพเพื่อเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ ในการถ่ายภาพ ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ให้ประโยชน์แก่ข้าพเจ้าและผู้สนใจในเรื่องการประยุกต์เสื้อผ้า การถ่ายภาพในลักษณะ Low key และการถ่ายภาพแฟชั่น โครงการศิลปะนิพนธ์นี้นำเสนอเป็นภาพถ่ายจำนวน 10 ภาพในขนาด 16x24 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือและความกรุณาจากทุก ๆ ฝ่าย ทั้งการให้คำแนะนำ เพื่อช่วยเหลือ การให้กำลังใจ ข้าพเจ้าขอกล่าวขอบพระคุณบุคคลดังต่อไปนี้ ขอขอบพระคุณ อาจารย์สาขาวิชาการถ่ายภาพ และคณะกรรมการทุกท่าน สำหรับคำแนะนำคำติ ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้แนวคิด การมองเห็นสิ่งใหม่ที่นึกไม่ถึง ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย เกษมศานต์ สำหรับคำปรึกษา คำแนะนำ การติดตามงาน ควบคุมทิศทางของงานให้ออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ ศิลปะนิพนธ์นี้จะสำเร็จไม่ได้เลยหากขาดความกรุณาจากอาจารย์

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ พรภิรมย์ สุวรรณพงศ์ คุณแม่ จิราภรณ์ แก้วตันไทย และน้องสาว ปริญญาธรณ์ สุวรรณพงศ์ ที่ช่วยเหลือตั้งแต่ด้านทุนทรัพย์ การขับรถรับส่ง ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยโครงการศิลปะนิพนธ์นี้ การร่วมทุกข์ร่วมสุขระหว่างการเดินทางที่ยาวนาน หากขาดความช่วยเหลือของครอบครัว ผลงานชิ้นนี้อาจไม่สำเร็จอย่างง่ายดาย

ขอขอบพระคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ยังอยู่เคียงข้าง คอยให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือ ไม่ว่าจะเป็ตอน ที่คิดว่ายากลำบาก เพื่อนก็ยังเดินทางไปพร้อมกับเราเสมอ คอยฟังพาทซึ่งกันและกัน

ขอขอบคุณทุก ๆ กำลังใจที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ไม่ว่าจะเล็กน้อยแค่ไหน เพื่อการก้าวต่อไปแล้วกำลังใจ นั้นสำคัญมากพอกับกำลังกาย ขอขอบคุณตนเองที่อดทนกับความท้อแท้ ผิดหวัง ผิดพลาด แล้วเรียนรู้ ยอมรับทุก ๆ การกระทำที่ผ่านมา ชีวิตนี้ยังอีกยาวไกลจะเรียนรู้ต่อไปไม่มีวันสิ้นสุด

สุชาดา สุวรรณพงศ์

หัวข้อศิลปะนิพนธ์	การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “ไม่มีน้ำตา” FASHION PHOTOGRAPHY TITLTED “NO MORE CRY”
ชื่อ	นางสาวสุชาดา สุวรรณพงศ์
รหัสประจำตัว	59020421
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	เต็มสิทธิ์ ศิริพานิช

บทคัดย่อ

ที่มาของการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้เกิดจากความสนใจในเรื่องของเสื้อผ้า วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากประวัติของอนนะบุงะคะหรือผู้ใช้ศิลปะการต่อสู้หญิง แนวคิดนักรบหญิงที่ต่อสู้เพื่อกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง ภายใต้แฟชั่นชุดญี่ปุ่นร่วมสมัยนั้น เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความคิดของข้าพเจ้าที่ว่า ไม่ว่าจะใครต่างก็ดิ้นรนต่อสู้เพื่อกำหนดชีวิตของตนเอง ไม่ว่าจะในทางใดก็ตาม แนวคิดนี้ได้มีการประยุกต์ใช้เสื้อผ้าในยุคปัจจุบันกับเสื้อผ้าในสมัยก่อนเข้าด้วยกัน ด้วยการสร้างสรรคโดยใช้องค์ประกอบต่างๆ เพื่อให้ได้มีกลิ่นอายของประเทศญี่ปุ่น ไม่ว่าจะด้วยการทำผม การแต่งหน้า เสื้อผ้า หรืออุปกรณ์ประกอบฉากต่าง ๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเสื้อผ้า วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น และการศึกษาการถ่ายภาพเพื่อเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ ในการถ่ายภาพ ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ให้ประโยชน์แก่ข้าพเจ้าและผู้สนใจในเรื่องการประยุกต์เสื้อผ้า การถ่ายภาพในลักษณะ Low key และการถ่ายภาพแฟชั่น โครงการศิลปะนิพนธ์นี้นำเสนอเป็นภาพถ่ายจำนวน 10 ภาพในขนาด 16x24 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือและความกรุณาจากทุก ๆ ฝ่าย ทั้งการให้คำแนะนำ เพื่อช่วยเหลือ การให้กำลังใจ ข้าพเจ้าขอกล่าวขอบพระคุณบุคคลดังต่อไปนี้ ขอขอบพระคุณ อาจารย์สาขาวิชาการถ่ายภาพ และคณะกรรมการทุกท่าน สำหรับคำแนะนำคำติ ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้แนวความคิด การมองเห็นสิ่งใหม่ที่นึกไม่ถึง ขอขอบพระคุณ อาจารย์เต็มสิทธิ์ ศิริพานิช สำหรับคำปรึกษา คำแนะนำ การติดตามงาน ควบคุมทิศทางของงานให้ออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ ศิลปะนิพนธ์นี้จะสำเร็จไม่ได้เลยหากขาดความกรุณาจากอาจารย์

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ พรภิรมย์ สุวรรณพงศ์ คุณแม่ จิราภรณ์ แก้วตันไทย และน้องสาว ปริยาภรณ์ สุวรรณพงศ์ ที่ช่วยเหลือตั้งแต่ด้านทุนทรัพย์ การขับรถรับส่ง ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยโครงการศิลปะนิพนธ์นี้ การร่วมทุกข์ร่วมสุขระหว่างการเดินทางที่ยาวนาน หากขาดความช่วยเหลือของครอบครัว ผลงานชิ้นนี้อาจไม่สำเร็จอย่างง่ายดาย

ขอขอบพระคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ยังอยู่เคียงข้าง คอยให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือ ไม่ว่าจะเป็ตอนที่คิดว่ายากลำบาก เพื่อนก็ยังเดินทางไปพร้อมกับเราเสมอ คอยฟังพาทึ่งกันและกัน

ขอขอบคุณทุก ๆ กำลังใจที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ไม่ว่าจะเล็กน้อยแค่ไหน เพื่อการก้าวต่อไปแล้วกำลังใจนั้นสำคัญมากพอกับกำลังใจ ขอขอบคุณตนเองที่อดทนกับความท้อแท้ ผิดหวัง ผิดพลาด แล้วเรียนรู้ ยอมรับทุก ๆ การกระทำที่ผ่านมา ชีวิตนี้ยังอีกยาวไกลจะเรียนรู้ต่อไปไม่มีวันสิ้นสุด

สุชาดา สุวรรณพงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1	1
บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 แนวความคิด	1
1.4 แรงบันดาลใจ	1
1.5 รายละเอียดเทคนิค	1
1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	1
1.7 คุณค่าของผลงาน	1
1.8 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดและวิธีการแก้ไข	2
บทที่ 2	3
ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน	3
2.1 ประวัติของอนนะบุเกอะ	3
2.2 ประวัติเสื้อผ้าและการแต่งกาย	8
2.3 ประเภทของชุดกิโมโน	10
2.4 Designers	16
2.5 ช่วงภาพที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน	18
บทที่ 3	25
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	25
3.1 การเตรียมงานก่อนสร้างสรรค์ผลงาน	25
3.2 ภาพร่างตัวอย่างก่อนถ่ายจริง	31
3.3 การตกแต่งภาพ	36
บทที่ 4	38
ผลงานจริง	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5	48
บทสรุป	48
5.1 สรุปผลการทำงาน	48
5.2 ปัญหาในการทำงานและวิธีการแก้ไข	48
5.3 ข้อเสนอแนะ	48
5.4 ประโยชน์ที่ได้รับ	48
บรรณานุกรม	49
ประวัติผู้วิจัย	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

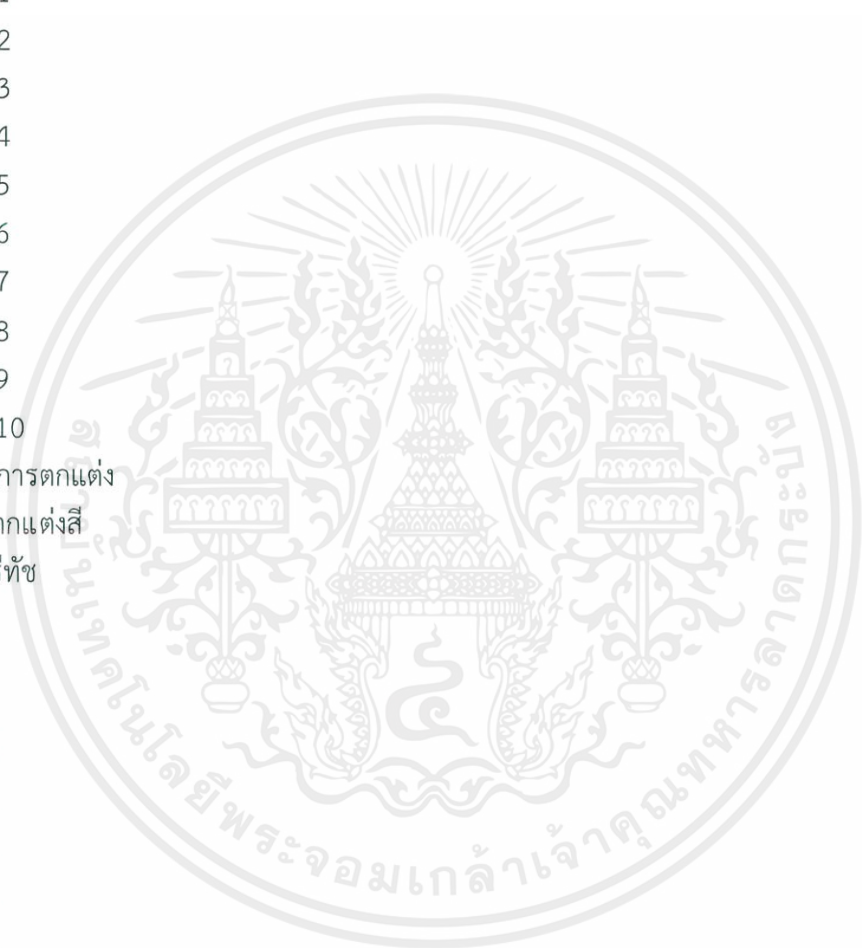
สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 1 จักรพรรดินี Jingu	4
รูปที่ 2 Tomoe Gozen	5
รูปที่ 3 Hojo Masako	6
รูปที่ 4 Nakano Takeko	7
รูปที่ 5 Kimono	8
รูปที่ 6 Kimono (2)	9
รูปที่ 7 Uchikake	10
รูปที่ 8 Kuro-Montsuki	10
รูปที่ 9 Kuro-Tomesode	11
รูปที่ 10 Iro-Tomesode	11
รูปที่ 11 Furisode	12
รูปที่ 12 Houmongi	12
รูปที่ 13 Tsukesage	13
รูปที่ 14 Tsukesage	13
รูปที่ 15 Komon	14
รูปที่ 16 Tsumugi	14
รูปที่ 17 Yukata	15
รูปที่ 18 Armani Privé Fall 2011 : Couture	16
รูปที่ 19 Armani Privé Fall 2011 : Couture (2)	16
รูปที่ 20 Alexander Mcqueen Spring 2015 : An Ode To The Kimono	17
รูปที่ 21 Alexander Mcqueen Spring 2015 : An Ode To The Kimono (2)	17
รูปที่ 22 Chen Man	18
รูปที่ 23 Guan Xiaotong	19
รูปที่ 24 Red Hairpin	20
รูปที่ 25 Nini-1	20
รูปที่ 26 Zhou Dongyu-5	21
รูปที่ 27 Tim Walker	22
รูปที่ 28 Mari Hirao and Yui Yamamoto Operating Gen H-4 Flying Machines	23
รูปที่ 29 Xiao Wen Ju & Fei Fei Sun	23
รูปที่ 30 Karlie Kloss and Broken Humpty Dumpty	24
รูปที่ 31 Duckie Thot, Aubrey's Shadow	24
รูปที่ 32 Fah	25
รูปที่ 33 Fukbua	25
รูปที่ 34 เสื้อผ้าและเครื่องประดับ	26
รูปที่ 35 รูปแบบการแต่งหน้า	27
รูปที่ 36 รูปแบบการแต่งหน้า (2)	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 37 รูปแบบการทำผม	28
รูปที่ 38 รูปแบบการทำผม (2)	28
รูปที่ 39 รูปแบบการทำผม (3)	29
รูปที่ 40 Lighting	29
รูปที่ 41 Lighting Diagrams	30
รูปที่ 42 Location Orange Photo Place	30
รูปที่ 43 ภาพร่าง 1	31
รูปที่ 44 ภาพร่าง 2	31
รูปที่ 45 ภาพร่าง 3	32
รูปที่ 46 ภาพร่าง 4	32
รูปที่ 47 ภาพร่าง 5	33
รูปที่ 48 ภาพร่าง 6	33
รูปที่ 49 ภาพร่าง 7	34
รูปที่ 50 ภาพร่าง 8	34
รูปที่ 51 ภาพร่าง 9	35
รูปที่ 52 ภาพร่าง 10	35
รูปที่ 53 ภาพก่อนการตกแต่ง	36
รูปที่ 54 ภาพหลังตกแต่งสี	36
รูปที่ 55 ภาพหลังรีทัช	37
รูปที่ 56 ผลงาน 1	38
รูปที่ 57 ผลงาน 2	39
รูปที่ 58 ผลงาน 3	40
รูปที่ 59 ผลงาน 4	41
รูปที่ 60 ผลงาน 5	42
รูปที่ 61 ผลงาน 6	43
รูปที่ 62 ผลงาน 7	44
รูปที่ 63 ผลงาน 8	45
รูปที่ 64 ผลงาน 9	46
รูปที่ 65 ผลงาน 10	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ที่มาของการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้เกิดจากการได้พบบทความเกี่ยวกับอนนะบุเกะ หรือที่เรียกว่า ผู้ใช้ศิลปะการต่อสู้หญิงที่บอกถึงการต่อสู้ปกป้องบ้านเมือง จึงทำให้เกิดแนวคิดนักรบหญิงที่ต่อสู้เพื่อกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง ภายใต้แพชชั่นชุดญี่ปุ่นร่วมสมัย

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประวัติของเสื้อผ้า
2. เพื่อศึกษาการผสมผสานเสื้อผ้า
3. เพื่อถ่ายทอดมุมมองใหม่ ๆ ให้กับเสื้อผ้า
4. เพื่อศึกษาทำความเข้าใจผลงานของศิลปินและนิตยสารที่เป็นแรงบันดาลใจ

1.3 แนวความคิด

นักรบหญิงที่ต่อสู้เพื่อกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง ภายใต้แพชชั่นชุดญี่ปุ่นร่วมสมัย

1.4 แรงบันดาลใจ

ได้รับแรงบันดาลใจจากประวัติของอนนะบุเกะ หรือที่เรียกว่าผู้ใช้ศิลปะการต่อสู้หญิง

1.5 รายละเอียดเทคนิค

การจัดแสงแบบ Low Key และนำเสนอผลงานจำนวน 10 ภาพ ในขนาด 16x24 นิ้ว

1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาผลงานการถ่ายภาพของนิตยสารต่าง ๆ
2. ศึกษาถึงข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับชุดญี่ปุ่นร่วมสมัย
3. วางแผนการถ่ายรูปทั้งหมด

1.7 คุณค่าของผลงาน

งานชุดนี้ข้าพเจ้ามีความหวังว่าจะเป็นการศึกษาเสื้อผ้า วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น และการศึกษาการถ่ายภาพเพื่อเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดและวิธีการแก้ไข

1. การหาเสื้อผ้าที่จะนำมาประยุกต์ให้เข้ากับงานค่อนข้างยาก จึงควรขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ
2. การไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์ไม่คาดฝัน เช่น ปัญหากล้องมีปัญหา ไฟมีปัญหา สถานที่ฝนตก จึงควรตรวจเช็คให้รอบคอบแล้วมีแผนสำรองไว้แก้ไขเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 ประวัติของอนนะบุเงะ

Onna-bugeisha คือกลุ่มนักรบหญิงที่อยู่ในสังคมชั้นสูง ผู้หญิงหลายคนมีส่วนร่วมในการสู้รบคู่กับ ชามูโรชาย พวกเขาคือสมาชิกของ Bushi (ชามูโร) ในระบบศักดินาญี่ปุ่นและได้ถูกฝึกให้ใช้อาวุธเพื่อทำหน้าที่ ปกป้องตนเองและครอบครัวของเขาและการให้เกียรติในสนามรบ ตัวอย่าง Onna-bugeisha ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดนั่นคือ Tomoe Gozen, Nakano Takeko, และ Hojo Masako

2.1.1 ประวัติช่วงแรก

นานมาแล้วก่อนที่จะเกิดชนชั้นชามูโร ชาวญี่ปุ่นถูกฝึกให้ใช้ดาบและหอกในการป้องกันตัว ผู้หญิงถูกฝึกฝนให้ใช้ naginata (ง้าวยาว) kaiken (ดาบสั้น) และศิลปะการป้องกันตัวของ tantojutsu ซึ่งการฝึกอบรมดังกล่าวจะทำให้มั่นใจได้ว่าผู้หญิงสามารถสู้และป้องกันเมืองได้หากขาดผู้ชาย ผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งต่อมาได้รู้จักกันในนาม จักรพรรดินี Jingu (ค.ศ.169-269) เธอได้ใช้ทักษะดังกล่าวกระตุ้นให้ญี่ปุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจและสังคม และเธอยังได้รับการกล่าวขานเป็นตำนานว่าเธอคือ Onna-bugeisha คนแรกที่บุกโจมตี เกาหลีในปี ค.ศ.200 หลังจากที่จักรพรรดิ Chuai จักรพรรดิองค์ที่ 14 ของญี่ปุ่นซึ่งเป็นสามีของเธอได้ถูกสังหารในการต่อสู้ ตามตำนานเล่าว่าเธอสามารถนำทัพญี่ปุ่นไปพิชิตเกาหลีได้โดยไม่มีทหารหลังเลือดแม้แต่หยดเดียว แต่ก็ยังมีการถกเถียงกันอยู่ในเรื่องการมีชีวิตอยู่ของเธอ ความสำเร็จของเธอในครั้งนั้นได้กลายเป็นตัวอย่างของ Onna-bugeisha รุ่นหลังสืบต่อมา ภายหลังจากปีที่ Jingu เสียชีวิต เธอสามารถทำให้ญี่ปุ่นนั้นวางโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมได้สำเร็จ และในปี 181 จักรพรรดินี Jingu ได้กลายเป็นผู้หญิงคนแรกที่มีภาพขึ้นอยู่ในธนบัตรญี่ปุ่น ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อการป้องกันการพิมพ์แบบจำลอง ในระหว่างก่อนหน้ายุค Heian และ Kamakura ผู้หญิงที่ประสบความสำเร็จในสนามรบได้รับชื่อยกเว้นต่างๆมากกว่าคนปกติ แต่อุดมการณ์ส่วนใหญ่ของญี่ปุ่นนั้นมักจะมองว่าผู้หญิงนั้นเป็นเพศที่อ่อนแอซึ่งขัดแย้งกับบทบาทของนักรบหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1 จักรพรรดินี Jingu

ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/จักรพรรดินีจิงงู> (2020)

2.1.2 ช่วงยุค Kamakura

สงคราม Genpei (ค.ศ.1180-1185) คือสงครามระหว่างตระกูลไทระและตระกูลมินาโมโตะ ซึ่งเป็นศึกระหว่าง 2 ตระกูลที่โด่งดังที่สุดในประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นช่วงปลายยุค Heian ในช่วงเวลานี้มหากาพย์ของ Heike Monogatari ถูกเขียนและเล่าเรื่องราวความกล้าหาญและเสียสละของซามูไร ในบรรดานักรบหญิงผู้ที่ถูกกล่าวขานคือ Tomoe Gozen ภรรยาของ Minamoto Yoshinaka ของตระกูลมินาโมโตะ เธอได้ช่วยปกป้องสามีของเธอกับกองกำลังของลูกพี่ลูกน้องของเขา Minamoto No Yoritomo ระหว่างการรบที่ Awazu ในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ ปี 1184 เธอได้ขี่ม้าตะลุยเข้าไปในแนวรบข้าศึกและสังหารแม่ทัพที่เก่งที่สุดลงได้ ในตำนานของ Heike เธอถูกกล่าวขานไว้ว่า "เธอนั้นงดงามอย่างยิ่ง มีผิวที่ขาว ผอมยาวและมีลักษณะที่ดูมีเสน่ห์มาก เธอยังเป็นนักรบและนักรบหญิงที่แข็งแกร่ง เธอเป็นนักรบที่มีค่ามากและเธอพร้อมที่จะเผชิญหน้าทั้งปีศาจและพระเจ้า นอกจากนี้เธอยังมีทักษะในการขี่ม้าที่ยอดเยี่ยมอีกด้วยและเธอมักจะขี่ม้าไปสู้รบเสมอๆ และเมื่อใดที่การต่อสู้ใกล้เข้ามา Yoshinaka จะส่งเธอไปเป็นแม่ทัพนำทัพก่อนซึ่งเธอนั้นจะสวมชุดเกราะที่แข็งแกร่ง ใช้ดาบใหญ่และคันธนู และนอกจากนี้เธอยังมีความกล้าหาญมากกว่านักรบชายคนไหนๆ ของ Yoshinaka" หลังจากตำนานมหากาพย์ของ Heike จบลง ตำแหน่งผู้สำเร็จราชการในยุค Kamakura ก็ได้ถูกก่อตั้งขึ้นภายใต้การปกครองของ Minamoto No Yoritomo หลังจากที่เขาล่วงลับไป Hojo Masako ภรรยาของเขาก็ได้ขึ้นมาทำหน้าที่ในปีแรกๆ ในตำแหน่งผู้สำเร็จราชการ ซึ่ง Hojo ถูกกล่าวขานว่าเธอเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Onna-bugeisha คนแรกที่มีบทบาททางการเมือง แต่สุดท้ายเธอก็กลายเป็นภิกษุณีตามประเพณีดั้งเดิมมาย ชามุไรซึ่งกลายเป็นที่รู้จักกันในฐานะ "แม่ชีโชกุน" และได้สนับสนุนลูกชายของเธอ Minamoto No Yoriei จนได้กลายเป็นโชกุนคนที่ 2 ของ Kamakura ทำให้ผู้เป็นตาที่มาจากตระกูล Hojo ได้มาเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในยุค Kamakura หลังจากความพยายามของ Masako และรัฐบาลหุ่นเชิด ทำให้กฎหมายในศาลโชกุนช่วงต้นศตวรรษที่ 13 อนุญาตให้ผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันในมรดกของญาติพี่น้อง แม้ว่าบทบาทหลักของผู้หญิงญี่ปุ่นในสมัยโบราณคือสนับสนุนครอบครัวและสามี แต่พวกเขาก็ได้รับตำแหน่งที่สูงในครอบครัว กฎหมายนี้ยังอนุญาตให้ผู้หญิงเป็นผู้ควบคุมการใช้จ่ายภายในบ้าน การยกมรดกให้กับผู้ที่ต้องการจะให้ ดูแลรักษาบ้าน จัดหาคนรับใช้เพื่อมาเลี้ยงดูลูกๆ ของพวกเขา และนอกจากนี้ยังได้รับการฝึกสอนแบบชามุไรด้วย เพราะในญี่ปุ่นสมัยโบราณผู้หญิงก็ยังถูกคาดหวังไว้ว่าจะสามารถปกป้องบ้านของตนเองได้หากมีศึกสงคราม

รูปที่ 2 Tomoe Gozen

ที่มา : <https://en.wikipedia.org/wiki/TomoeGozen> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3 Hojo Masako

ที่มา : <https://en.wikipedia.org/wiki/Onna-bugeisha> (2020)

2.1.3 ยุคสมัยเอโดะและหลังจากนั้น

เพราะอิทธิพลของปรัชญาลัทธิขงจื้อและการจัดงานแต่งงานถูกก่อตั้งขึ้นในสมัยเอโดะ (ค.ศ.1600-1868) สถานะของ Onna-bugeisha ก็มีความสำคัญน้อยลง การทำงานของ Onna-bugeisha ถูกเปลี่ยนแปลงไปนอกเหนือจากสามีของตน ซามูไรจะไม่มีความกังวลอีกต่อไปเวลาต่อสู้ในสงครามหรือรับราชการ ผู้หญิงโดยเฉพาะลูกสาวจะได้รับการสั่งสอนใหม่ทำให้ความกล้าหาญและเสียสละถูกแทนที่ด้วยความสงบเสงี่ยมและเชื่อฟังคำสั่งในฐานะบุคคลธรรมดา การเดินทางในสมัยเอโดะเป็นความต้องการอย่างมากสำหรับซามูไรหญิง แต่พวกเขาต้องมากับผู้ชายอย่างน้อย 1 คนเพราะว่าพวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้เดินทางเพียงลำพัง นอกจากนี้พวกเขาจะต้องได้รับอนุญาตก่อนหากจะทำธุรกิจ และซามูไรหญิงส่วนมากก็ถูกล่วงละเมิดสิทธิโดยเจ้าหน้าที่ประจำด่านตรวจสอบเสมอ ศตวรรษที่ 17 ได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงความสำคัญในการยอมรับผู้หญิงญี่ปุ่นในสังคม ซามูไรหลายคนมองผู้หญิงเป็นเพียงแค่ผู้ดูแลเด็กเท่านั้น ความคิดที่เป็นสายร่วมรบในสนามรบนั้นก็ไม่มีอีกต่อไป แม้มุมมองทางสังคมของผู้หญิงญี่ปุ่นจะเปลี่ยนไป แต่พวกเขาก็ยังสามารถที่จะคอยปลอบใจและปกป้องเกียรติของสามีได้ ความเป็นปึกแผ่นของภรรยาเพื่อประโยชน์ของสามีของเธอนั้นเป็นเรื่องธรรมดาและได้รับความยอมรับกันดีในวัฒนธรรมญี่ปุ่น ในปี ค.ศ. 1868 ระหว่างการรบที่ Aizu ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสงครามโบชิน (Boshin War) Nakano Takeko สมาชิกของตระกูล Aizu ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้นำทหารหญิงที่ต่อสู้กับทหารญี่ปุ่นจำนวน 20,000 คน พวกเธอมีทักษะในการใช้ Naginata สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Takeko และทหารของเธอจำนวน 20 กองพลและอาสาสมัครชามูโรอีก 3,000 คน ได้ร่วมต่อสู้กันที่วัด Hokai ใน Aizu ในแคว้น Fukushima ภายหลังจากได้มีการสร้างอนุสาวรีย์ขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่เธอ

รูปที่ 4 Nakano Takeko

ที่มา : <https://en.wikipedia.org/wiki/NakanoTakeko> (2020)

2.1.4 อาวุธของ Onna-bugeisha

แม้ว่าดาบคาตานะจะเป็นอาวุธที่ได้รับความนิยมในหมู่ชามูโรชายแต่ Onna-bugeisha ส่วนมากเลือกที่จะใช้ Naginata ซึ่งเป็นอาวุธเนกประสงค์ ซึ่งอาวุธชนิดนี้จะได้เปรียบในการโจมตีระยะไกลไม่เหมือนดาบคาตานะที่โจมตีจากระยะใกล้และผู้หญิงในตำนานชามูโรหลายคนก็ใช้ Naginata กันเป็นส่วนมากจนกลายมาเป็นสัญลักษณ์ให้กับนักรบหญิงในยุคสมัยเอโดะ นอกจาก Naginata แล้ว Onna-bugeisha ยังมักจะใช้ธนูกันเป็นส่วนมากด้วยเนื่องจากได้เปรียบจากระยะไกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ประวัติเสื้อผ้าและการแต่งกาย

2.2.1 ประวัติชุดกิโมโน

กิโมโนมีประวัติยาวนานตั้งแต่สมัยเฮอันหรือตรงกับค.ศ. 794-1192 หรือพ.ศ. 1337-1735 ก่อนหน้านั้น ซึ่งเป็นสมัยนารา (ค.ศ. 710-794) ชาวญี่ปุ่นนิยมแต่งชุดท่อนบนกับท่อนล่างเหมือนกันหรือไม่ก็เป็นผ้าชิ้นเดียวกันไปเลย พอมาถึงสมัยเฮอันซึ่งถือเป็นช่วงเริ่มต้นการใส่กิโมโนชาวญี่ปุ่นพัฒนาเทคนิคการตัดชุดเสื้อผ้าด้วยการตัดผ้าเป็นเส้นตรง เพื่อให้ง่ายต่อมาสวมใส่ หยิบมาคลุมตัวได้ทันที ทั้งยังเป็นชุดที่เหมาะสมกับทุกสภาพอากาศ ถ้าหนาวๆใช้ผ้าหนา ถ้าเป็นฤดูร้อนก็เปลี่ยนไปใช้ผ้าบาง ๆ ความสะดวกสบายนี้ทำให้ชุดกิโมโนแพร่หลายไปอย่างรวดเร็วโดยในวงการแฟชั่นสมัยนั้นผู้ตัดเย็บก็จะคิดหาวิธีที่ทำให้ชุดกิโมโนมีสีสัน ผสมผสานกันด้วยสีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพอากาศและชนชั้นทางสังคม ถือว่าเป็นช่วงที่ชุดพัฒนาในเรื่อง “สี” มากที่สุด

รูปที่ 5 Kimono

ที่มา : <http://www.designer.co.th> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในยุคคามาคุระ (ค.ศ. 1192-1338) และยุคโรมาจิ (ค.ศ. 1338-1573) ทั้งผู้หญิงและผู้ชายจะนิยมใส่ชุดกิโมโนที่สีสันแสนทรวง ยิ่งเป็นนักรบจะต้องยิ่งใส่ชุดที่สวยงามมาก ๆ เพื่อแสดงถึงความเป็นผู้นำบางครั้งก็เรียกว่าไปแข่งแพ่ซันกันในงานรบกันเลยทีเดียว ต่อมาในยุคเอโดะ (ค.ศ. 1600-1868) ช่วงที่โชกุนโตกุกาวาปกครองญี่ปุ่น โดยให้ขุนนางไปปกครองตามแคว้นต่างๆ นั้นในช่วงนี้นักรบซามูไรแต่ละสำนักจะแต่งตัวแบ่งแยกตามกลุ่มของตัวเอง เรียกว่าเป็นชุดเครื่องแบบเลยด้วยซ้ำ ชุดที่ใส่นี้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ชุดกิโมโน ชุดคามิซิมิ ตัดเย็บด้วยผ้าลินินใส่คลุมชุดกิโมโนเพื่อให้ไหล่ดูตั้งและกางเกงขายาวที่ดูเหมือนกระโปรงแยกชิ้น ชุดกิโมโนของซามูไรจำเป็นต้องเรียบร้อยมาก ดังนั้นจึงเป็นช่วงที่พัฒนากิโมโนไปอีกขั้น จนเป็นผลงานศิลปะชิ้นหนึ่ง สมัยต่อมาในยุคเมจิ (ค.ศ. 1868-1912) ญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลจากต่างชาติรุนแรงมาก จึงเริ่มเปลี่ยนไปใส่เสื้อผ้าหลากหลายมากขึ้น และจะใส่ชุดกิโมโนเมื่อถึงงานที่เป็นพิธีการ

รูปที่ 6 Kimono (2)

ที่มา : <http://www.designer.co.th> (2020)

ชุดกิโมโนอาจจะตัดเย็บแบบเดินลายเส้นของผ้าหรือไม่ก็ได้ หรือเย็บตะเข็บด้วยผ้าฝ้ายก็ได้ หากไม่เดินลายเส้น นิยมสวมใส่ในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงกันยายน แต่ทุกวันนี้ การสวมชุดยาคาตะเป็นที่นิยมกันมากที่สุด ส่วนการออกไปนอกบ้าน นิยมสวมชุดกิโมโนตัดเย็บจากผ้าไหมและผ้าฝ้าย ในขณะที่ชุดกิโมโนเดินลายเส้นของผ้า จะสวมใส่กันในช่วงเดือนตุลาคม ถึงเดือนพฤษภาคม แต่จะเย็บด้วยผ้าไหม หรือผ้าสำลี

กิโมโนประกอบด้วยเสื่อนางิจิ ซึ่งมีลักษณะเป็นคลุมขนาดยาวที่มีแขนเสื้อที่มีความกว้างมาก และสายโอบิ ซึ่งใช้รัดเสื้อคลุมนี้ให้อยู่คงที่ ชุดกิโมโนทั้งของหญิงและชายเมื่อใส่แล้วจะพรารูปของผู้สวมใส่ไม่ให้เห็นสัดส่วนที่แท้จริง สำหรับชุดกิโมโนที่เป็นพิธีการสำหรับผู้ชายจะเป็น ผ้าไหมสีดำ มีตราประจำตระกูลเป็นสีขาว ส่วนของผู้หญิงก็จะแตกต่างกันไป กิโมโนของผู้หญิงโสดเป็นกิโมโนแขนยาว ลวดลายที่นิยมคือลายดอกซากุระ ส่วนกิโมโนของผู้หญิงแต่งงานแล้วจะเป็นกิโมโนแขนสั้นสีไม่ฉูดฉาดมากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ประเภทของชุดกิโมโน

2.3.1 Formal Dress ชุดออกงานอย่างเป็นทางการ เน้นสำหรับ “เจ้าภาพจัดงาน” เป็นผู้สวมใส่ในงานพิธีต่าง ๆ ชุดที่สวมใส่มักจะมีตราสัญลักษณ์ประจำตระกูล (Montsuki) 5 ตำแหน่ง คือ

1. Uchikake กิโมโนนี้ได้รับการปรับแต่งให้มีความยาวมากกว่ากิโมโนทั่วไปและฐานมีขอบหนาไปด้วยฝ้าย เรามักจะเห็นเจ้าสาวจะใส่ Uchikake ในงานแต่งงาน แต่จะใส่กันอย่างเป็นทางการที่สุด คือ แบบสีขาวล้วน (Shiromuku)

รูปที่ 7 Uchikake

ที่มา : <https://www.rakurakuchan.com> (2020)

2. Kuro-Montsuki กิโมโนสีดำล้วนและมีตราประจำตระกูลพิมพ์ 5 ตำแหน่ง สำหรับผู้หญิงทั้งที่ยังไม่ได้แต่งงานและแต่งงานแล้ว ชุดกิโมโนประเภทนี้ เป็นชุดระดับสูงสุด (Highest Grade Dress) ในบรรดาชุดกิโมโนทั้งหมด สวมใส่สำหรับงานพิธีสำคัญของทางฝ่ายเจ้าภาพ

รูปที่ 8 Kuro-Montsuki

ที่มา : <https://www.rakurakuchan.com> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Kuro-Tomesode กิโมโนสีดำที่มีลวดลายที่เชิงผ้าและมีตราประจำตระกูลพิมพ์ 5 ตำแหน่ง เป็นชุดเฉพาะผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว ใช้ในโอกาสพิธีสำคัญ เช่น พิธีงานแต่งงาน ผู้สวมใส่ชุดนี้ จะเป็นฝ่ายแม่เจ้าสาวและแม่เจ้าบ่าว รวมถึงบุคคลในครอบครัวที่เป็นผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว (เป็นฝ่ายเจ้าภาพในงาน)

รูปที่ 9 Kuro-Tomesode

ที่มา : <https://www.rakurakuchan.com> (2020)

4. Iro-Tomesode กิโมโนผ้าสีที่มีลวดลายที่เชิงผ้าและมีตราประจำตระกูล 5 ตำแหน่ง ระดับชุดเทียบเท่ากับ Kuro-Tomesode ชุดนี้สามารถสวมใส่โดยไม่คำนึงถึงสถานะการแต่งงาน หรือยังไม่ได้แต่งงาน ในบางครั้งอาจจะพบชุด Iro-Tomesode มีตราประจำตระกูลเพียง 3 ตำแหน่ง หรือ 1 ตำแหน่ง นั้นหมายถึงระดับของชุดลดลง สามารถใส่สวมใส่ในกรณีที่เป็นแขกรับเชิญร่วมงาน (ระดับ Semi-Formal Dress)

รูปที่ 10 Iro-Tomesode

ที่มา : <https://www.rakurakuchan.com> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. Furisode เป็นชุดที่เป็นทางการสำหรับผู้หญิงที่ไม่ได้แต่งงาน เป็นชุดที่มีความโดดเด่นด้วยความยาวของส่วนแขนที่ยาวกว่าชุดกิโมโนปกติ เป็นชุดที่มีสีสัน มีเสน่ห์ มักสวมใส่ในงานพิธี และงานเลี้ยงอย่างเป็นทางการ

รูปที่ 11 Furisode

ที่มา : <https://www.rakurakuchan.com> (2020)

2.3.2 Semi Formal Dress ชุดออกงานอย่างกึ่งเป็นทางการ เน้นสำหรับ “ผู้ได้รับเชิญร่วมงาน” (Guest) เป็นผู้สวมใส่ในงานพิธีต่าง ๆ ชุดที่สวมใส่มักจะมีตราสัญลักษณ์ประจำตระกูล (Montsuki) 1-3 ตำแหน่ง แต่ในบางโอกาสบางชุดก็ไม่จำเป็นต้องมีตราสัญลักษณ์

1. Houmongi เป็นชุดกิโมโนที่มี Eba-Moyo (ลายภาพวาดบนผืนผ้า) ซึ่งในสมัยก่อนจะวาดภาพด้วยการใช้ฟูกั้นวาดตลอดลาย โฮมงกิ เป็นชุดกิโมโนสี สวมใส่ได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงสถานะ แต่งงานหรือยังไม่ได้แต่งงาน ใช้ในโอกาสงานที่เป็นทางการสำหรับผู้เป็นแขกรับเชิญร่วมงาน

รูปที่ 12 Houmongi

ที่มา : <https://www.rakurakuchan.com> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. Tsukesage เป็นชุดกิโมโนที่มีลายภาพขนาดใหญ่หันขึ้นด้านบน จุดเด่นรูปแบบลายภาพทั้งหมดจะรวมอยู่ที่ช่วงสูงสุดของไหล่ ลวดลายบนผืนผ้าจะหันขึ้นด้านบนเป็นลักษณะแนวตั้ง ตัวอย่างเช่นในรูป รูปต้นไม้จะตั้งตรงทั้งผืน Tsukesage เป็นชุดกิโมโนที่สะดวกในการใช้งาน สามารถสวมใส่อย่างเป็นทางการหรือสวมใส่ในชีวิตประจำวันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการพันโอบิ และนอกจากนี้ชุดกิโมโนประเภทนี้ไม่มีข้อกำหนดการสวมใส่ของสถานะแต่งงานหรือโสด

รูปที่ 13 Tsukesage

ที่มา : <https://www.rakurakuchan.com> (2020)

3. Iromuji เป็นชุดกิโมโนย้อมสีเดียว มีทั้งแบบที่มีพิมพ์ตราประจำตระกูลและไม่มีตรา ถ้ามีการพิมพ์ตราประจำตระกูลจะใช้ในโอกาสงานที่เป็นทางการ แต่ถ้าไม่มีตราสามารถสวมใส่เป็นชุดกึ่งทางการทั่วไปได้ เช่น สวมใส่เพื่อไปงานเลี้ยงสังสรรค์ ชุดกิโมโนประเภทนี้ไม่เน้นสถานภาพ

รูปที่ 14 Tsukesage

ที่มา : <https://www.rakurakuchan.com> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 Informal Dress / Casual Dress ชุดไม่เป็นทางการ เช่น การใส่ไปเยี่ยมเยียนญาติสนิทมิตรสหาย หรืองานเลี้ยงสังสรรค์ต่าง ๆ

1. Komon เป็นชุดกิโมโนที่ใส่ลวดลายเล็ก ๆ ซ้ำ ๆ เป็นชุดที่เรียบง่าย ใช้สวมใส่ในชีวิตประจำวันหรือแล้วแต่งานต่างๆ Komon สามารถใส่ได้ทั้งที่แต่งงานแล้วและยังไม่ได้แต่งงาน

รูปที่ 15 Komon

ที่มา : <https://www.rakurakuchan.com> (2020)

2. Tsumugi กิโมโนที่เป็นผ้าทอด้วยเส้นด้ายย้อมสี ด้วยเนื้อผ้าหยาบทำให้กิโมโนประเภทนี้เป็นที่ดึงดูดน่าสนใจ โดยทั่วไปมักสวมใส่ในชีวิตประจำวันมากกว่าสวมใส่เป็นทางการ

รูปที่ 16 Tsumugi

ที่มา : <https://www.rakurakuchan.com> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 Yukata แต่เดิมชุดยูกาตะ จะสวมใส่เป็นชุดคลุมอาบน้ำ ชุดลำลองในบ้าน แม้กระทั่งเป็นชุดนอน และนอกจากนี้ยังเป็นชุดสำหรับร่วมกิจกรรมง่าย ๆ นั่นคือช่วงฤดูร้อน จะมีกิจกรรมกลางแจ้งและกลางแจ้ง เช่น เทศกาลดอกไม้ไฟ เทศกาลบงไดริ-ราวงญี่ปุ่น ชุดยูกาตะจึงเป็นชุดที่ต้องใส่สบาย ทำความสะอาดง่าย การสวมใส่ไม่มีขั้นตอนยุ่งยาก เป็นชุดพื้นฐานสุดที่สามารถตัดเย็บเองได้ที่บ้าน

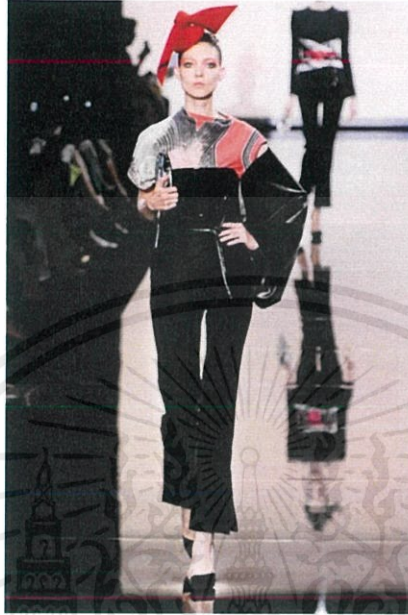
รูปที่ 17 Yukata

ที่มา : <https://www.rakurakuchan.com> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 Designers

- 2.4.1 Armani Privé Fall 2011 : Couture Designer Giorgio Armani แรงบันดาลใจจากสัญลักษณ์ของญี่ปุ่น ตั้งแต่เริ่มกันแดดไปจนถึงดอกซากุระ ในรูปแบบของภาพพิมพ์และเข็มขัดรัดรูป รอยพับแบบดั้งเดิม หรือโอริกามิ

รูปที่ 18 Armani Privé Fall 2011 : Couture
ที่มา : <https://www.vogue.com> (2011)

รูปที่ 19 Armani Privé Fall 2011 : Couture (2)

ที่มา : <https://www.vogue.com> (2011)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 Alexander McQueen Spring 2015 : An Ode To The Kimono Designer Sarah Burton แรงบันดาลใจจากชุดกิโมโนเกอิชาและซามูไร อ่อนหวานด้วยลวดลาย ดูเข้มแข็ง ด้วยสีดำและผ้าหนัง

รูปที่ 20 Alexander McQueen Spring 2015 : An Ode To The Kimono
ที่มา : <https://www.vogue.com> (2015)

รูปที่ 21 Alexander McQueen Spring 2015 : An Ode To The Kimono (2)
ที่มา : <https://www.vogue.com> (2015)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ช่างภาพที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

2.5.1 Chen Man

รูปที่ 22 Chen Man

ที่มา : <https://en.wikipedia.org/wiki/ChenMan> (2020)

เฉิน ม่าน คือช่างภาพสาวชาวปักกิ่งผู้ทำให้วงการแฟชั่นของจีนยกระดับตัวเองเข้าสู่กระแส Pop Culture โลก แต่ขณะเดียวกันก็ยังคงอัตลักษณ์ของความเป็นจีนและเอเชียเอาไว้อย่างเหนียวแน่น นั่นจึงทำให้ผลงานของเธอโดดเด่นในฐานะผู้หลอมรวมวัฒนธรรมและถ่ายทอดสู่ความเป็นสากล ด้านประวัติส่วนตัว เธอเกิดที่กรุงปักกิ่ง ในปี 1980 (ยุคที่เติ้ง เสี่ยวผิง กุมอำนาจการปกครองและนำพาจีนเปิดประเทศสู่โลกยุคใหม่) เธอเติบโตมาในกระท่อมเล็ก ๆ ย่านวัฒนธรรมเก่าของเมือง ได้เห็นตึกรามบ้านช่องสมัยใหม่คืบคลานเข้ามาแทนที่เรือนไม้หลังคาดินเผา นั่นจึงทำให้เธอซึมซับวัฒนธรรมทั้งเก่าและใหม่เข้าไว้ในตัว เธอเรียนด้านการออกแบบกราฟิกที่ Central Academy of Fine Arts) เฉินม่านจึงนำเรื่องราวที่ถูกหล่อหลอมสมัยเด็กมาถ่ายทอดด้วยภาพถ่ายและกราฟิกจนผลงานเข้าตาบรรณาธิการและได้ตีพิมพ์ในนิตยสาร VISION แต่ขั้นที่แท้จริงเกิดในวงการเลยก็คือผลงานที่เธอถ่ายทอดความงดงามอันหลากหลายของชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในจีน ซึ่งถูกตีพิมพ์ในนิตยสาร i-D ผลงานชิ้นนี้ได้รับการยกย่องว่า นอกจากมีชั้นเชิงในการถ่ายภาพแล้ว ยังรู้จักใช้เทคนิคกราฟิกเข้ามาช่วยเปิดมุมมองใหม่ ๆ และนั่นก็สร้างลายเซ็นให้เธอกลายเป็นที่รู้จักในวงการแฟชั่นชั้นนำของโลก ปัจจุบันเธอเป็นที่รู้จักในแวดวงศิลปะสมัยใหม่ในฐานะช่างภาพ ศิลปินทัศนศิลป์ และผู้กำกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะผลงานของ Chen man

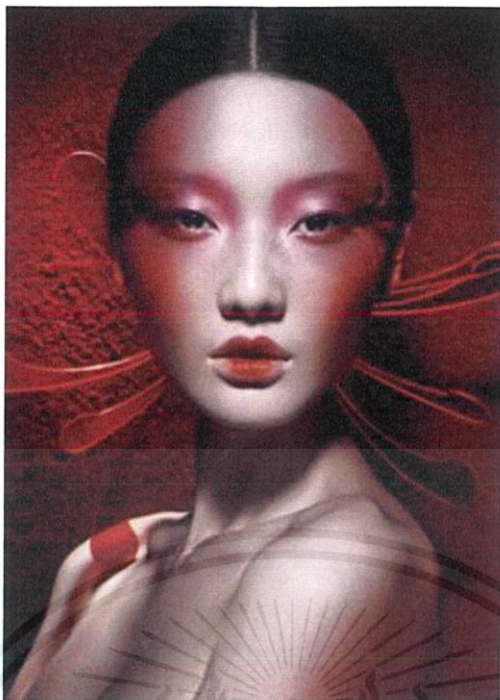
ลักษณะผลงานของ Chen man นั้นจะมีเอกลักษณ์ในด้านการนำศิลปวัฒนธรรมของจีนมาผสมผสานกับยุคปัจจุบัน เธอโดดเด่นในด้านการนำเสนอความแตกต่างที่หลากหลายและความงามที่มาจากธรรมชาติ ภาพของเธอมีสีสันฉูดฉาดดึงดูดสายตา การใช้ Photoshop เป็นเครื่องมือส่วนหนึ่งที่ช่วยสร้างสรรค์ผลงานให้ออกมาแปลกใหม่ บางครั้งก็สร้างภาพที่เหนือจินตนาการ ทำให้ภาพมีความตื่นตาตื่นใจและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

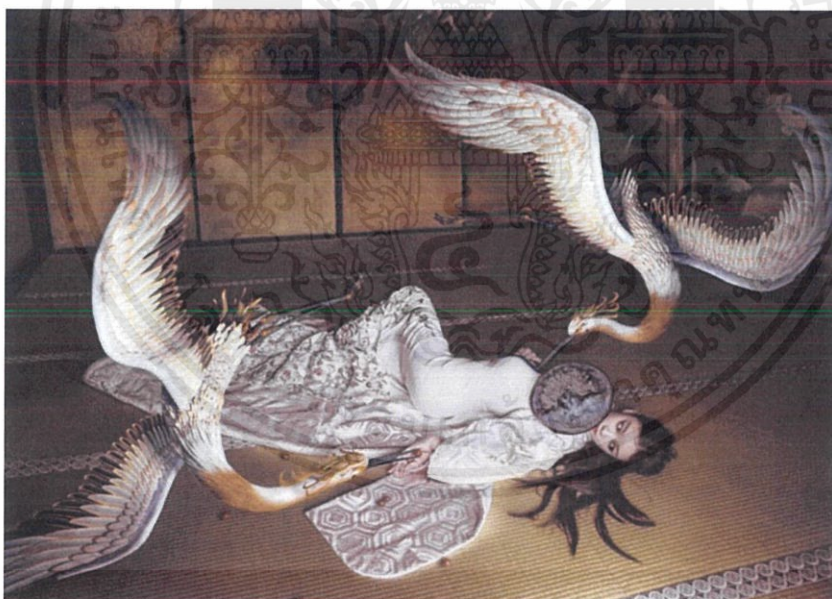
รูปที่ 23 Guan Xiaotong

ที่มา : <http://www.chenmaner.com> (2017)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 24 Red Hairpin
ที่มา : <http://www.chenmaner.com> (2005)

รูปที่ 25 Nini-1
ที่มา : <http://www.chenmaner.com> (2018)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 26 Zhou Dongyu-5

ที่มา : <http://www.chenmaner.com> (2017)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 Tim Walker

รูปที่ 27 Tim Walker

ที่มา : <https://journal.americanvintage-store.com> (2020)

Walker เกิดที่ประเทศอังกฤษในปี 1970 ความรักในการถ่ายภาพของเขาเริ่มต้นขึ้นที่ห้องสมุด Condé Nast ในลอนดอน ที่นั่นเขาทำงานในห้องเก็บของ Cecil Beaton เป็นเวลาหนึ่งปี ปรียญตรีด้านการถ่ายภาพของเขาเขาเรียนด้วยเกียรตินิยมที่วิทยาลัยศิลปะเอ็กเซเตอร์ ในช่วงเวลานั้นเขาได้รับรางวัลที่สามในฐานะช่างภาพอิสระแห่งปี หลังจากทำงานเป็นอิสระเขาย้ายไปนิวยอร์กในฐานะผู้ช่วยเต็มเวลาให้กับ Richard Avedon จากนั้นเมื่ออายุ 25 ปีเขาถ่ายทำเรื่องราวแฟชั่นครั้งแรกของเขาให้กับสมันิยมและถ่ายภาพให้กับฉบับอังกฤษ อิตาลีและอเมริกัน ในปี 2008 เขาได้จัดนิทรรศการครั้งใหญ่ครั้งแรกของเขาที่พิพิธภัณฑ์การออกแบบที่ลอนดอน ในเวลาเดียวกันเขาตีพิมพ์รูปภาพหนังสือของเขา เมื่อกลับไปทำงานด้านภาพและเสียงภาพยนตร์สั้นเรื่องแรกของเขาคือ The Lost Explorer ซึ่งฉายรอบปฐมทัศน์ที่ Locarno Film Festival ในสวิตเซอร์แลนด์ เขาได้รับรางวัลภาพยนตร์สั้นที่ดีที่สุดในงาน Chicago United Film Festival ในปี 2011 และหลายปีต่อมาเขาได้นำเสนอ Teller เรื่องการถ่ายภาพของเขาที่ Somerset House, London พิพิธภัณฑ์ Victoria & Albert National Portrait Gallery ในลอนดอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะผลงานของ Tim Walker

ลักษณะผลงานของ Tim Walker นั้นจะมีเอกลักษณ์ในด้านการนำจินตนาการ ความแฟนตาซี เทพนิยายมาผสมผสานกับแฟชั่น เขาโดดเด่นในด้านการนำเสนอความแปลกใหม่ทั้งในเรื่องของมุมมองของภาพและแนวคิด การใช้อุปกรณ์ประกอบฉากเป็นเครื่องมือส่วนหนึ่งที่จะช่วยสร้างสรรค์ผลงานให้ออกมาแปลกใหม่ สร้างภาพที่เหนือจินตนาการ ทำให้ภาพมีความตื่นตาตื่นใจและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 28 Mari Hirao and Yui Yamamoto Operating Gen H-4 Flying Machines
ที่มา : <https://www.michaelhoppengallery.com> (2016)

รูปที่ 29 Xiao Wen Ju & Fei Fei Sun
ที่มา : <https://www.michaelhoppengallery.com> (2014)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 30 Karlie Kloss and Broken Humpty Dumpty
ที่มา : <https://www.michaelhoppengallery.com> (2010)

รูปที่ 31 Duckie Thot, Aubrey's Shadow
ที่มา : <https://www.michaelhoppengallery.com> (2017)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 การเตรียมงานก่อนสร้างสรรค์ผลงาน

3.2.1 นางแบบ

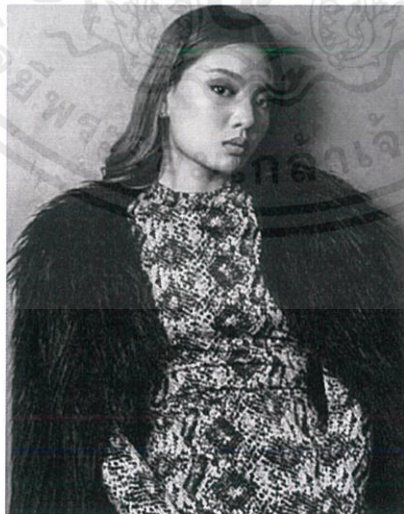
1. Fah Height : 168 Weight : 45 Chest : 31 Waist : 25 Hips : 32 shoes : 39

รูปที่ 32 Fah

ที่มา : <https://www.instagram.com/mumumulann> (2020)

2. Fukbua Height : 173 Weight : 45 Chest : 32 Waist : 25 Hips : 35 shoes : 40

รูปที่ 33 Fukbua

ที่มา : <https://www.instagram.com/fukbuayasuttama> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

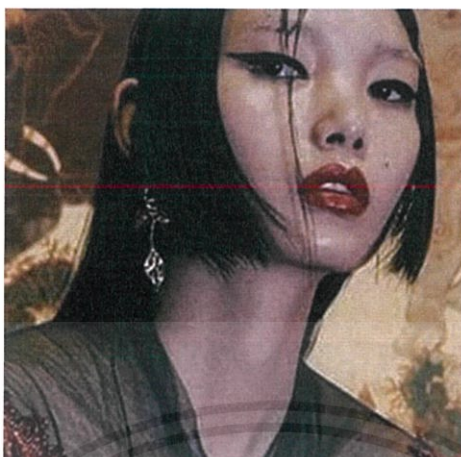
3.2.2 เสื้อผ้าและเครื่องประดับ

รูปที่ 34 เสื้อผ้าและเครื่องประดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 รูปแบบการแต่งหน้า

รูปที่ 35 รูปแบบการแต่งหน้า
ที่มา : <https://www.vogue.com> (2563)

รูปที่ 36 รูปแบบการแต่งหน้า (2)
ที่มา : <http://www.carolhayesmanagement.co.uk> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4 รูปแบบการทำผม

รูปที่ 37 รูปแบบการทำผม
ที่มา : <https://www.pinterest.com> (2020)

รูปที่ 38 รูปแบบการทำผม (2)
ที่มา : <https://www.pinterest.com> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 39 รูปแบบการทำผม (3)
ที่มา : <https://www.pinterest.com> (2020)

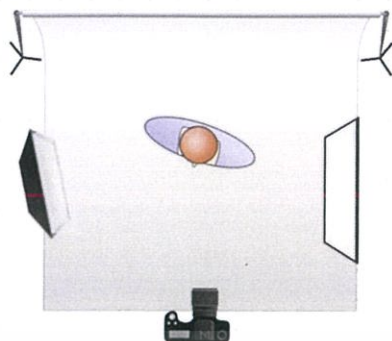
3.2.5 Lighting

รูปที่ 40 Lighting
ที่มา : <https://www.pinterest.com> (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.6 Lighting Diagrams

รูปที่ 41 Lighting Diagrams

3.2.7 Location

Orange Photo Place

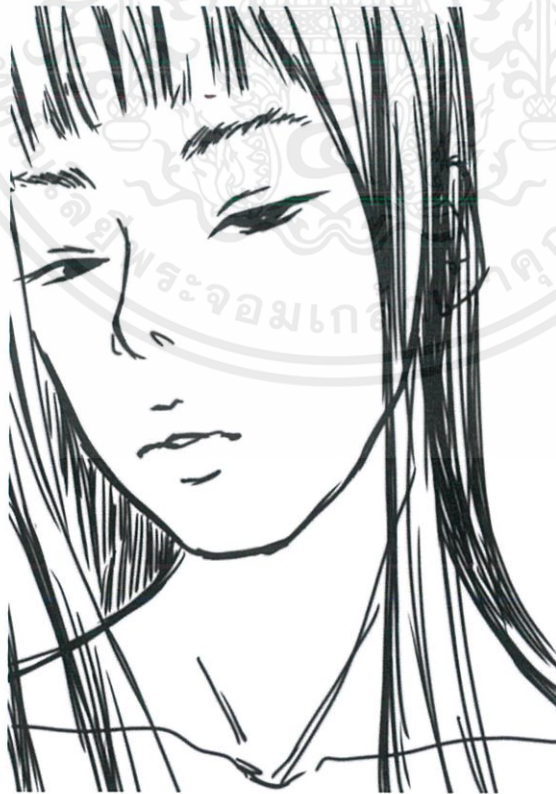
รูปที่ 42 Location Orange Photo Place

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ภาพร่างตัวอย่างก่อนถ่ายจริง

รูปที่ 43 ภาพร่าง 1

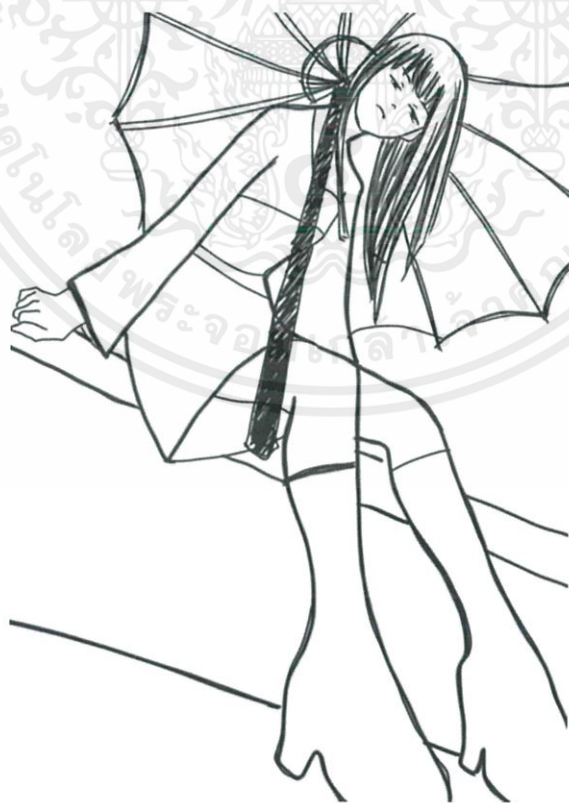

รูปที่ 44 ภาพร่าง 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 45 ภาพร่าง 3

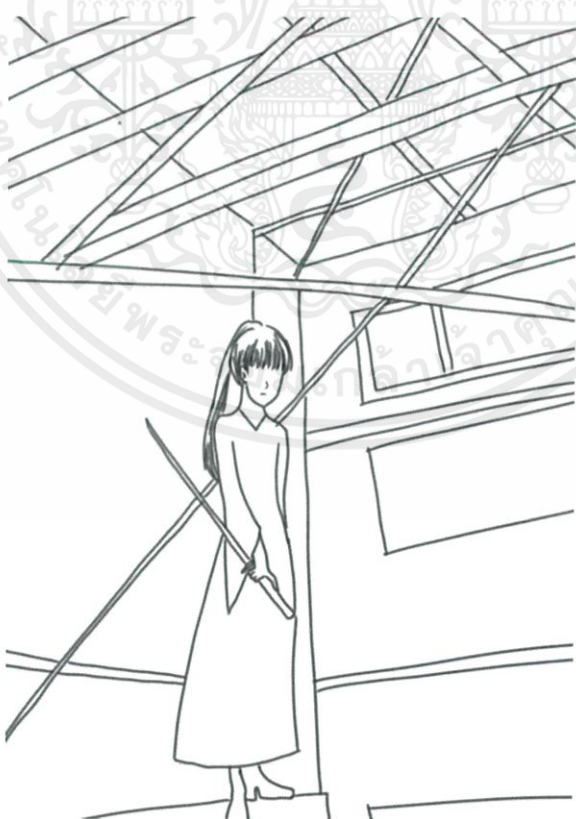

รูปที่ 46 ภาพร่าง 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 47 ภาพร่าง 5

รูปที่ 48 ภาพร่าง 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 49 ภาพร่าง 7

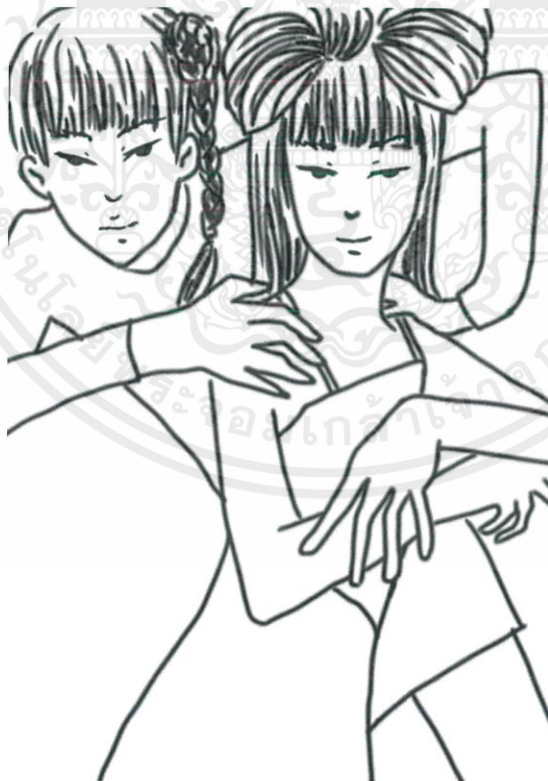

รูปที่ 50 ภาพร่าง 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 51 ภาพร่าง 9

รูปที่ 52 ภาพร่าง 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

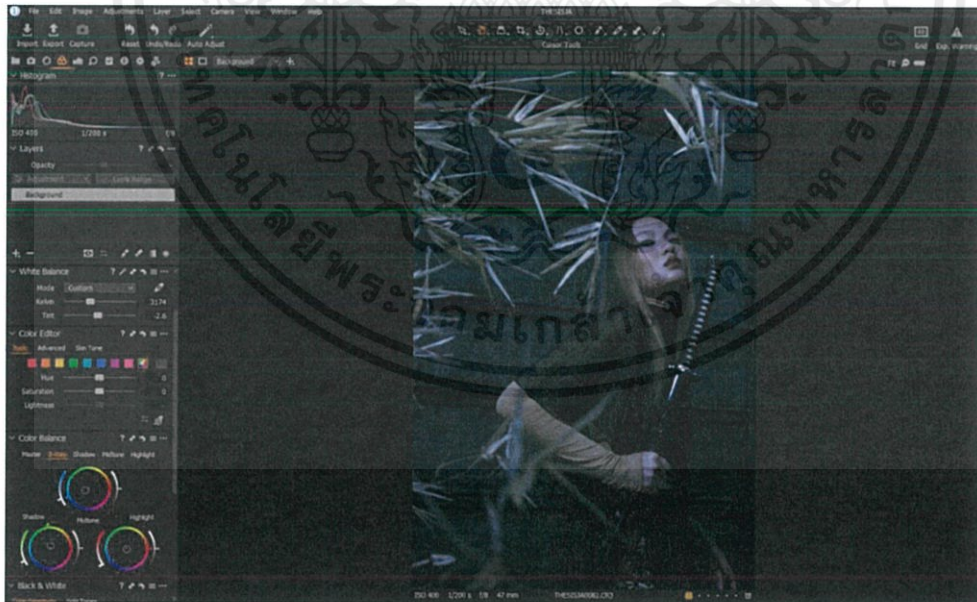
3.3 การตกแต่งภาพ

การตกแต่งภาพนั้นจะปรับโทนให้ภาพมีตลง ย้อมสีให้ภาพไปอยู่ในโทนเย็นเท่ากันทั้งหมด และรีทัชใบหน้า

ตัวอย่างการตกแต่งภาพ

รูปที่ 53 ภาพก่อนการตกแต่ง

รูปที่ 54 ภาพหลังตกแต่งสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

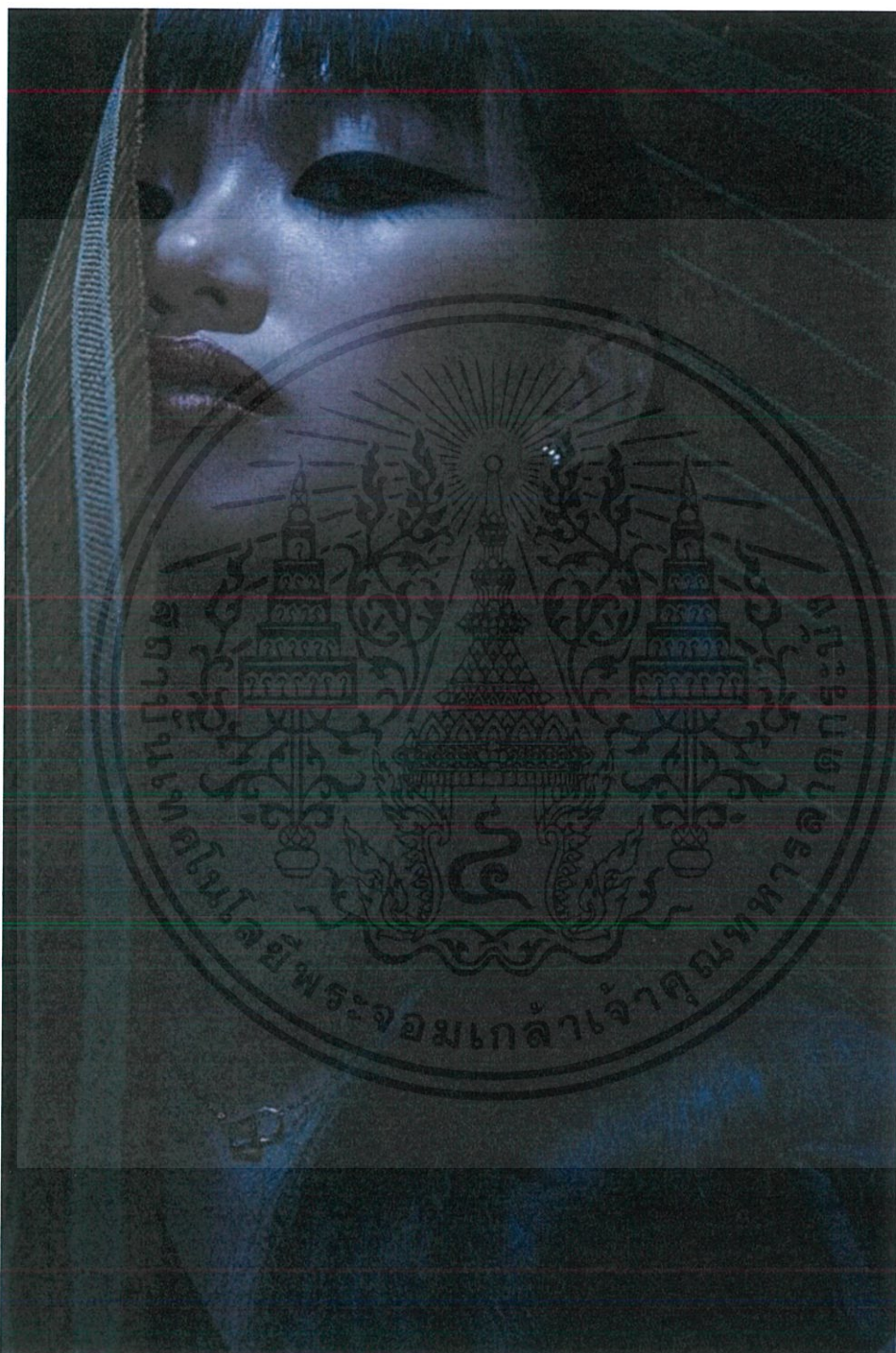

รูปที่ 55 ภาพหลังรีทัช

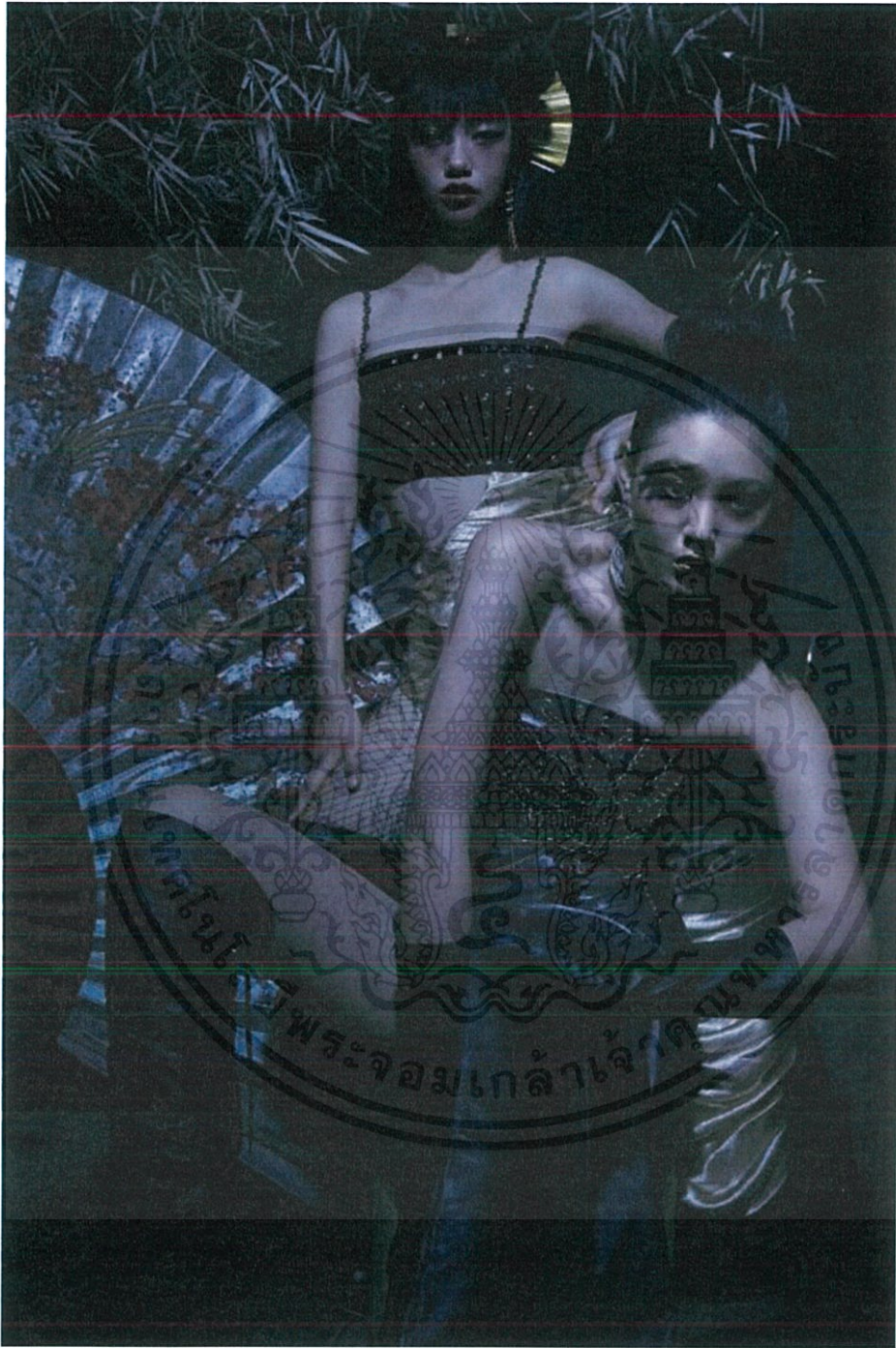
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ผลงานจริง

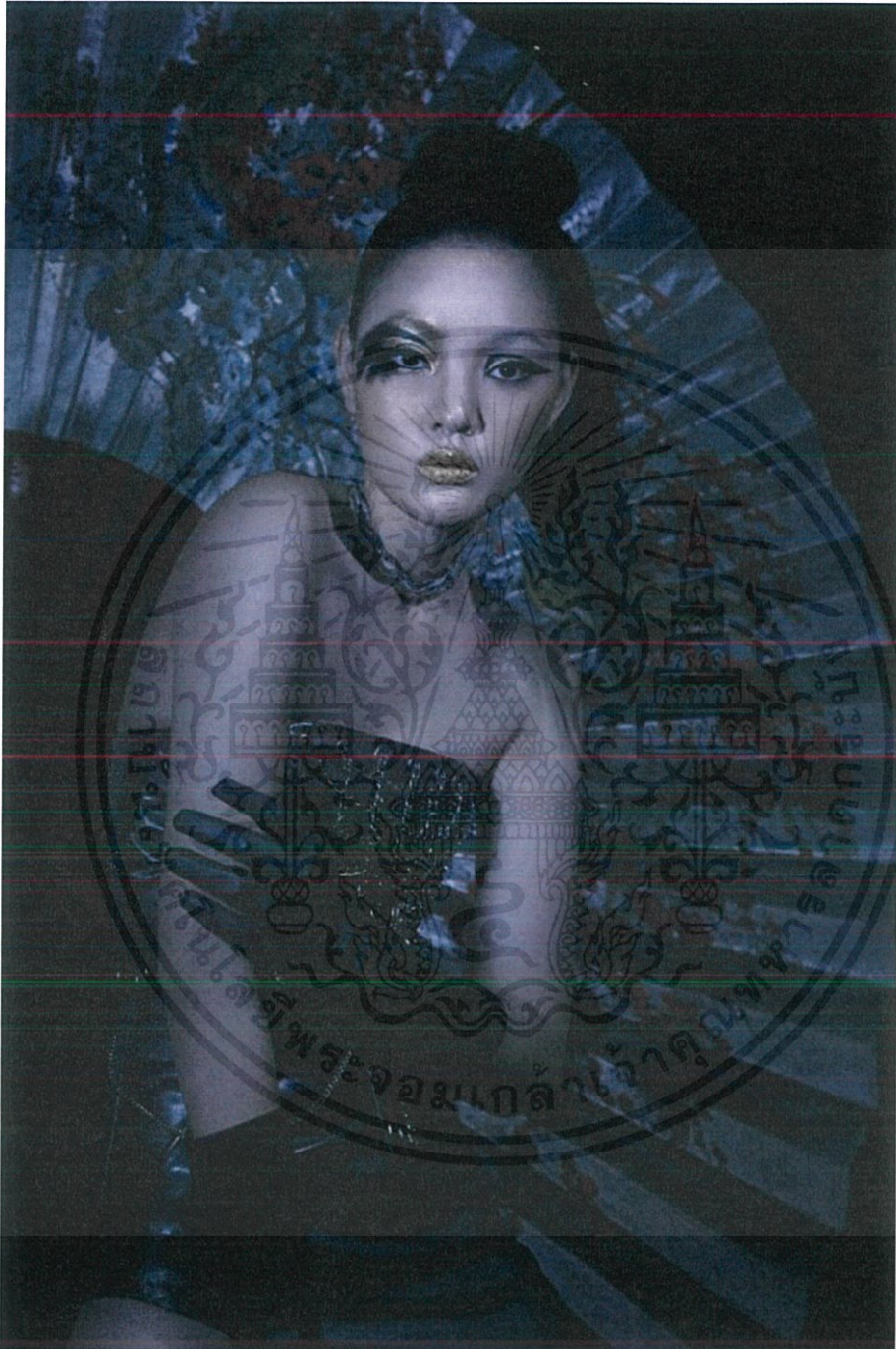
รูปที่ 56 ผลงาน 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 57 ผลงาน 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

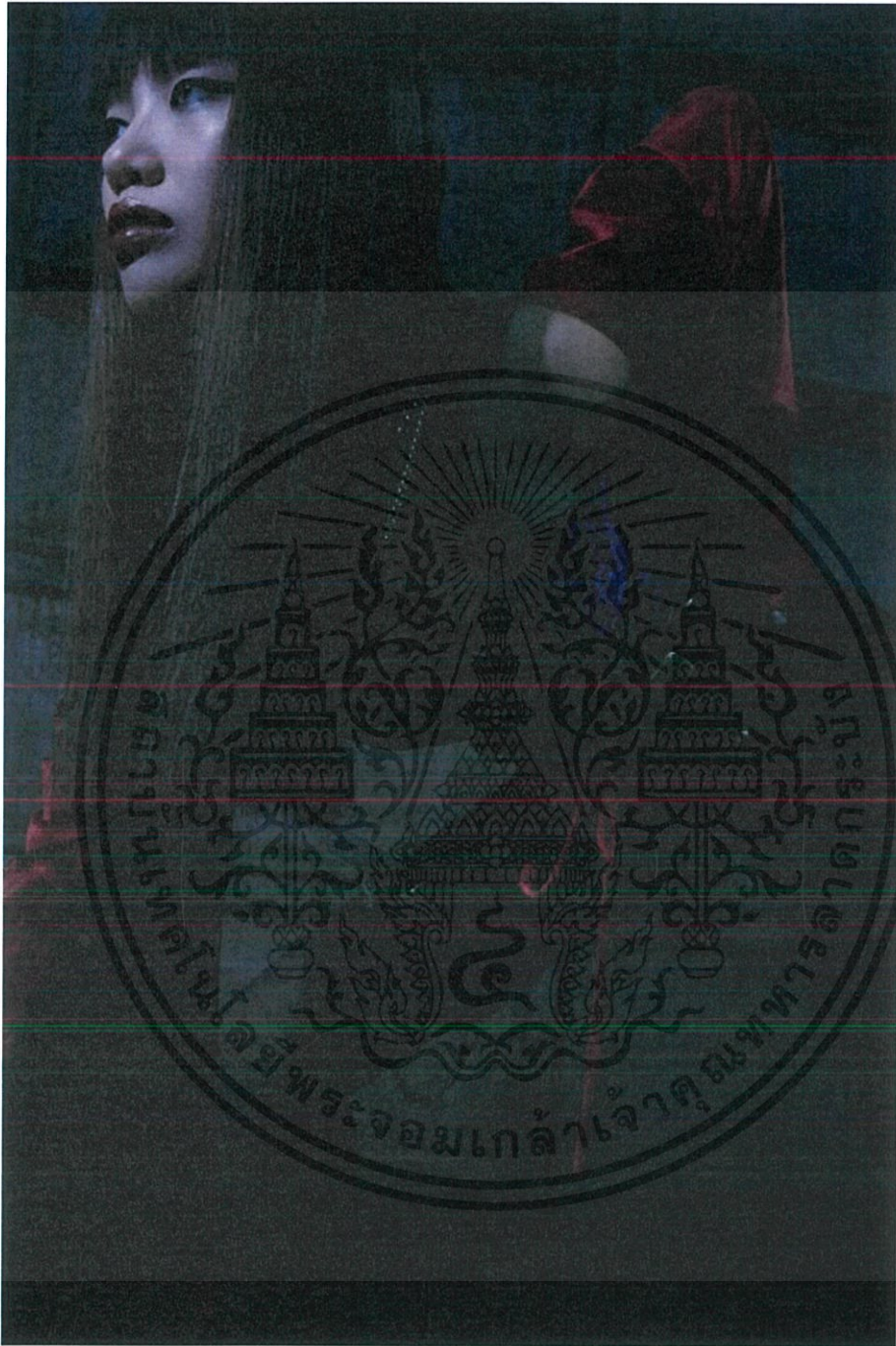
รูปที่ 58 ผลงาน 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

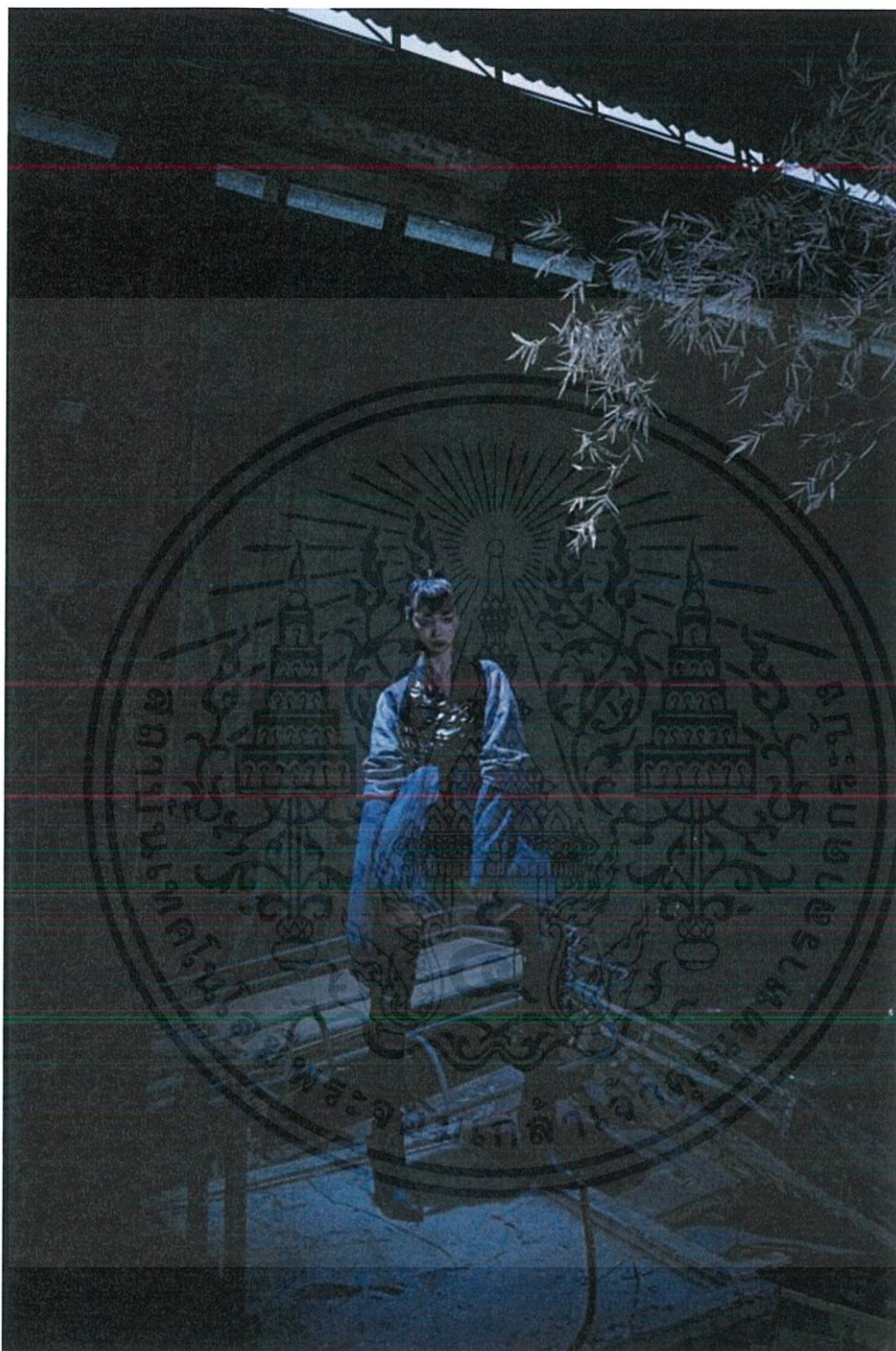
รูปที่ 59 ผลงาน 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

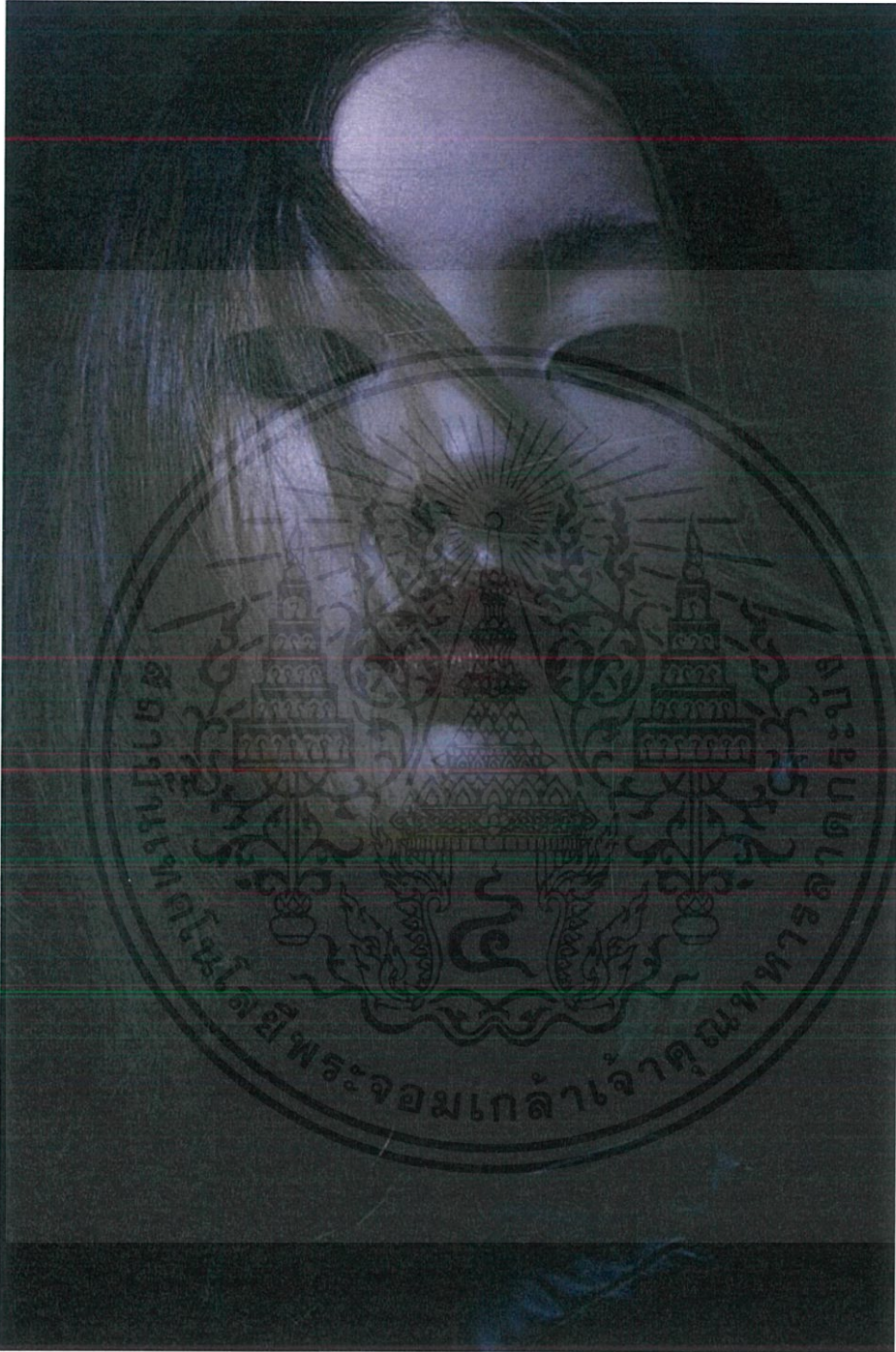
รูปที่ 60 ผลงาน 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 61 ผลงาน 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

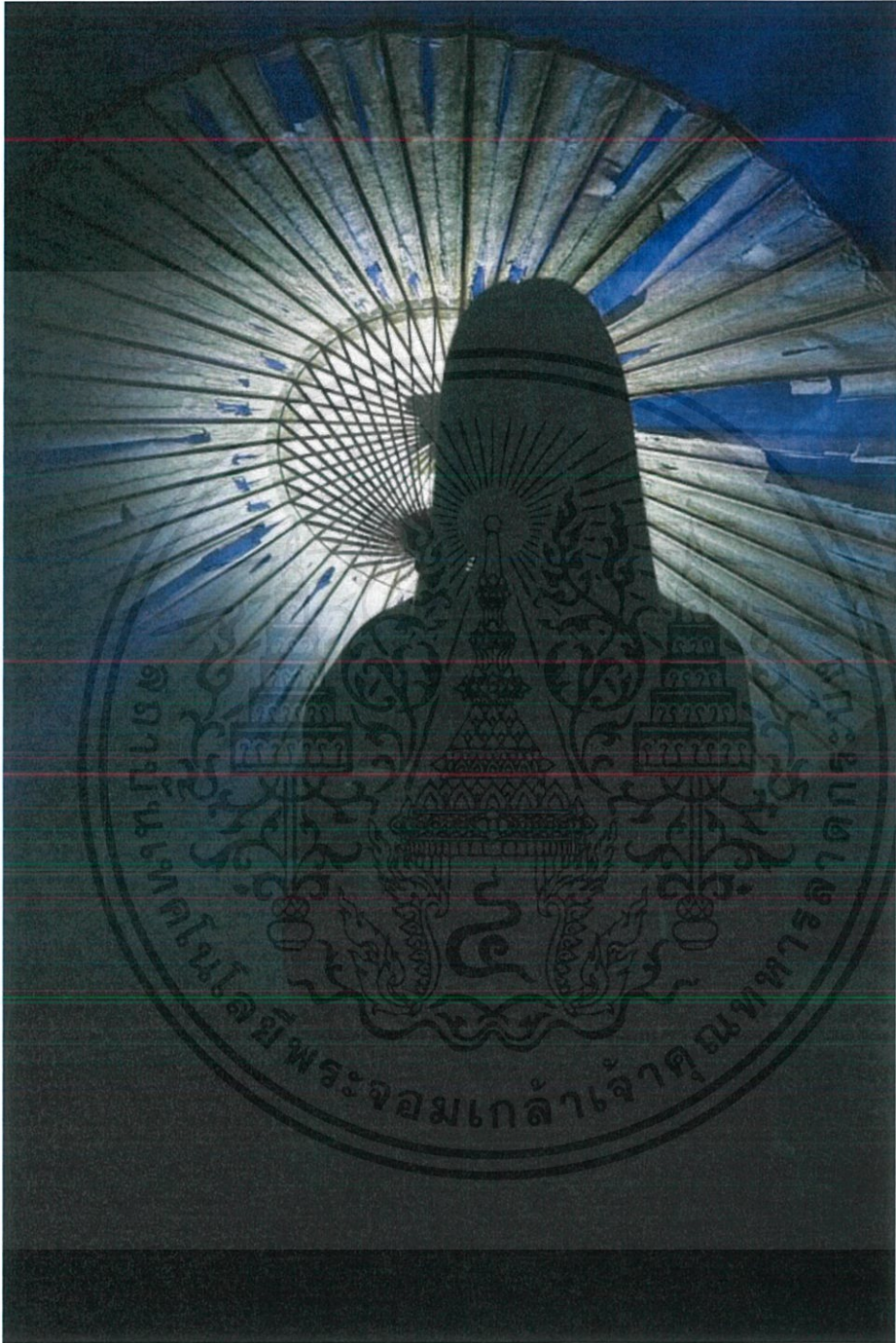
รูปที่ 62 ผลงาน 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

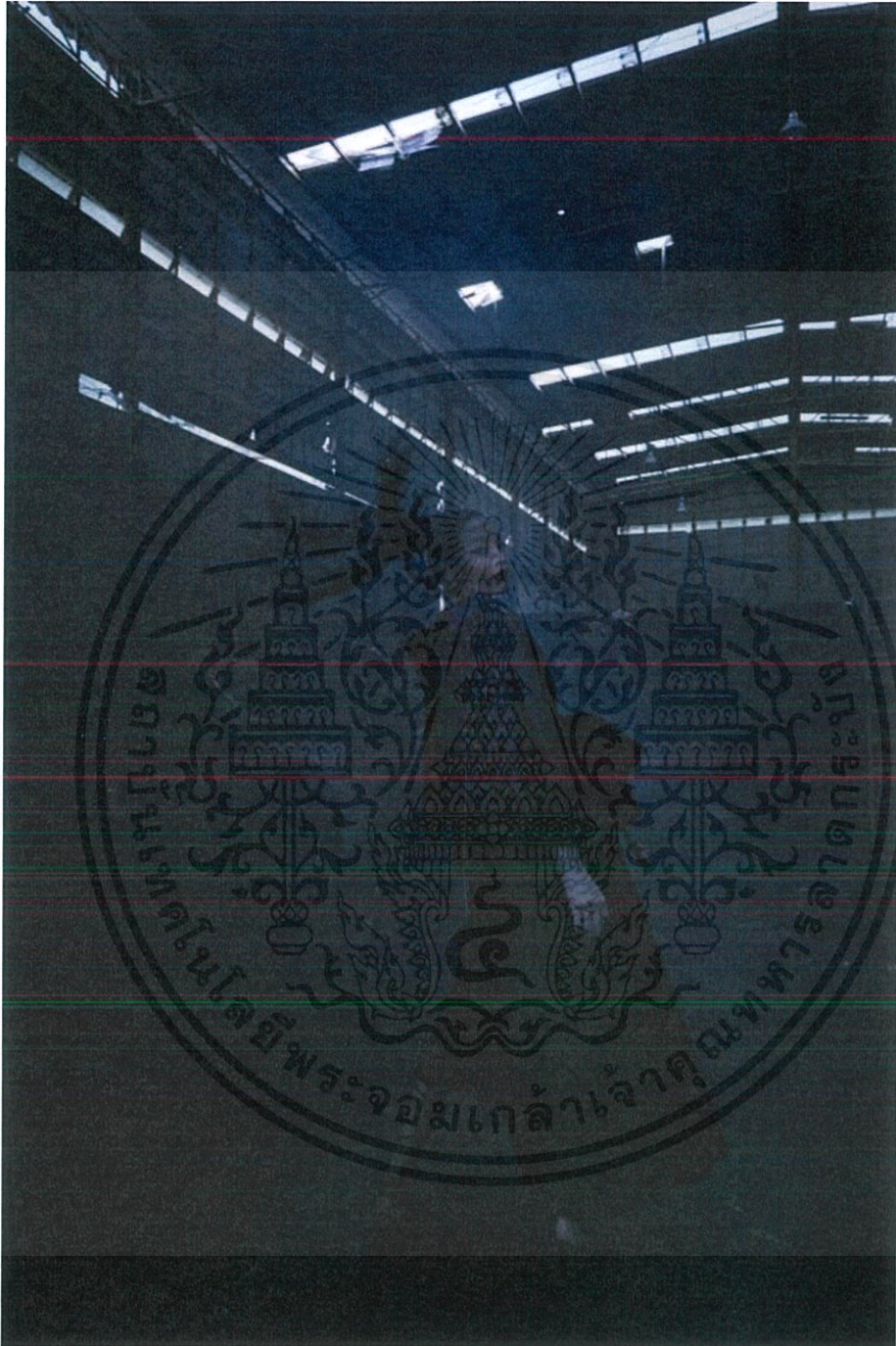
รูปที่ 63 ผลงาน 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 64 ผลงาน 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 65 ผลงาน 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการทำงาน

จากทั้งหมดของการทำงานตลอดทั้งโครงการนี้เป็นโครงการที่ข้าพเจ้าได้ทดลองทำสิ่งที่ต้องการทำมาตลอด ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ไม่เคยทำ การติดต่อสตูดิโอ การติดต่อแบบ การหาข้อมูลชุด ฝึกฝนการจัดเสื้อผ้า การวางแผนการทำงาน และยังได้รับประสบการณ์การทำงานเป็นทีมจากผู้ช่วยทุก ๆ คน ทำให้ได้รับประสบการณ์เพื่อให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และเติบโตต่อไป

5.2 ปัญหาในการทำงานและวิธีการแก้ไข

ปัญหาของข้าพเจ้านั้นเกิดจากการสื่อสารที่ไม่ตรงกันกับผู้ร่วมงานทำให้การทำงานบางส่วนติดขัด แต่ก็สามารถผ่านมาได้ดีด้วยการพูดคุยโต้แย้งหาเหตุผลมาสรุป และปัญหาเกี่ยวกับโรคโควิด ที่ทำให้การถ่ายต้องเลื่อนออกไปจนสามารถถ่ายภาพได้เพียงเซตเดียว แต่ก็สามารถผ่านพ้นไปได้ด้วยการวางแผนการถ่ายใหม่อีกครั้งเกือบทั้งหมด

5.3 ข้อเสนอแนะ

การถ่ายภาพแฟชั่นใช้เวลาเพียงวันเดียวในการถ่ายภาพ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนและข้อมูลที่จะช่วยเหลือที่งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เหนือสิ่งอื่นใดคือต้องมีสติและมีผู้ช่วยที่ดี รู้หน้าที่และสามารถช่วยเหลือได้ การทำงานเพียงลำพังอาจจะยากเกินไป เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นจึงควรตรวจสอบและมอบหมายงานให้มั่นใจก่อนจะถึงวันถ่ายทำ

5.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

สิ่งที่ได้รับหลังจากการทำงานในศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้คือประสบการณ์การทำงานในสถานการณ์จริง การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การประสานงานรวบรวมข้อมูลทุกสิ่งให้เป็นไปตามแผนงาน การวางแผนที่รัดกุมกว่าการทำงานที่เคยผิดพลาด การบริหารเวลา เงิน และจัดการสิ่งต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- Wikipedia. (2563) **จักรพรรดินีจิงงู**. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/จักรพรรดินีจิงงู>
- Wikipedia. (2020) **Tomoe Gozen**. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/TomoeGozen>
- Wikipedia. (2020) **Onna-bugeisha**. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/Onna-bugeisha>
- Wikipedia. (2020) **Nakano Takeko**. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/NakanoTakeko>
- Wamono. (2020) **Kimono**. Retrieved from <https://www.rakurakuchan.com>
- Tim blanks. (2011) **Armani Privé**. Retrieved from <https://www.vogue.com/fashion-shows/fall-2011-couture/armani-prive>
- Tim Blanks. (2014) **Alexander Mcqueen**. Retrieved from <https://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2015-ready-to-wear/alexander-mcqueen>
- Chen Man. (2020) **Chen Man**. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/ChenMan>
- Chen Man. (2020) **Chen Man**. Retrieved from <http://www.chenmaner.com>
- Amv Journal. (2020) **Tim Walker**. Retrieved from <https://journal.americantvintage-store.com>
- Tim Walker.(2020) **Tim Walker**. Retrieved from <https://www.michaelhoppengallery.com>
- Mumumulann. (2020) **Mumumulann**. Retrieved from <https://www.instagram.com/mumumulann>
- Fukbuayasuttama. (2020) **Fukbuayasuttama**. Retrieved from <https://www.instagram.com/fukbuayasuttama>
- Carolhayesmanagement. **Sarah Jagger**. Retrieved from <http://www.carolhayesmanagement.co.uk/artist/sarah-jagger>
- Designer. **Kimono**. Retrieved from <http://www.designer.co.th/142>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวสุชาดา สุวรรณพงศ์
วัน/เดือน/ปีเกิด	28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540
ที่อยู่	17 ซอยลาดพร้าววังหิน 68 เขตลาดพร้าว แขวงลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10230
E-mail	suchada.swnp@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2555

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
จากโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม

พ.ศ. 2558

สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา
จากวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามบริหารธุรกิจ

พ.ศ. 2559

เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้